

WYROK

Warszawa, dnia 29 maja 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Irmina Pawlik

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 kwietnia 2025 r. przez wykonawcę CEZAR C.M. i P.G. sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Powiatowy Zespół Szkół w Złoczewie

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego CEZAR C.M. i P.G. sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania;

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 1693/25

Uzasadnienie

Powiatowy Zespół Szkół w Złoczewie (dalej jako „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie podstawowym pn. „Doposażenie pracowni sieci lokalnych w sprzęty TIK dla zawodu T. Informatyk” (nr ref. 1.2.1/2025). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w dniu 10 kwietnia 2025 r. w Biuletynie Zamówień Publicznych nr 2025/BZP 00186287/01. Do ww. postępowania o udzielenie zamówienia zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, dalej „ustawa Pzp”). Wartość szacunkowa zamówienia nie przekracza progów unijnych, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

W dniu 29 kwietnia 2025 r. wykonawca CEZAR C.M. i P.G. sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu (dalej jako „Odwołujący”) wniósł odwołanie w ww. postępowaniu wobec czynności odrzucenia oferty Odwołującego w części I zamówienia, zarzucając naruszenie przez Zamawiającego:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp poprzez niewłaściwe odrzucenie oferty z powodu domniemanego błędu w obliczeniu ceny, który nie miał miejsca, ponieważ stawka VAT 23% była prawidłowa dla karty sieciowej, niebędącej urządzeniem do transmisji danych (w świetle ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, Dz. U. z 2024 r., poz. 361, na którą Zamawiający się powołuje);
- 2) art. 223 ust. 1 ustawy Pzp poprzez całkowite odstępianie od wezwania Odwołującego do wyjaśnień w sprawie zastosowanej stawki VAT, co uniemożliwiło przedstawienie argumentów na poparcie stawki 23%;
- 3) art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp, poprzez niepoprawienie domniemanego błędu w ofercie, który był możliwy do skorygowania bez istotnych zmian w treści oferty, a różnica w cenie brutto wynosiłaby ok. 200 zł (dwieście złotych) – bez wpływu na ranking złożonych ofert (zarzut ewentualny – przy założeniu, że stawka VAT 0% dla karty sieciowej byłaby stawką prawidłową);
- 4) art. 16 Pzp, poprzez naruszenie zasad równego traktowania i uczciwej konkurencji przez automatyczne odrzucenie oferty bez próby wyjaśnienia lub poprawienia.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania, unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz przystąpienie do ponownego badania i oceny ofert, uwzględniając informacje przedstawione przez Odwołującego w uzasadnieniu, które potwierdzają złożenie oferty zgodnej z powszechnie panującymi przepisami.

Zamawiający w dniu 24 maja 2025 r. złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając akta sprawy odwoławczej, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba ustaliła, że do postępowania odwoławczego nie zgłoszono przystąpień.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w całości na podstawie art. 528 ustawy Pzp.

Izba uznała, iż Odwołujący, jako podmiot, którego oferta została odrzucona, a który wnosząc odwołanie dąży do unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz unieważnienia czynności odrzucenia jego oferty, posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba rozstrzygając sprawę uwzględniła dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, w szczególności SWZ, oferty wykonawców, zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej i odrzuceniu ofert. Izba ponadto dopuściła i przeprowadziła dowód z dokumentu złożonego przez Odwołującego na rozprawie, tj. korespondencji mailowej z Krajową Informacją Skarbową z dnia 25 kwietnia 2025 r.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest dostawa elementów wyposażenia pracowni sieci lokalnych w sprzęty TIK dla zawodu Technik Informatyk (...) zgodnie ze szczegółowym opisem przedmiotu zamówienia zawartym w załączniku nr 1 – cz. I i załączniku nr 2 – cz. II do SWZ. Zgodnie z Opisem przedmiotu zamówienia dla części I, przedmiotem zamówienia były m.in. karty sieciowe zewnętrzne (poz. 8) i karty sieciowe wewnętrzne (poz. 16).

W rozdziale XX SWZ wskazano, że ceną ofertową jest cena brutto (VAT) za wykonanie przedmiotu zamówienia. Zgodnie z ust. 4 w cenie oferty uwzględnia się zysk wykonawcy oraz wszystkie koszty, a także wymagane przepisami podatki i opłaty, a w szczególności podatek VAT. W ust. 5 wskazano, że w cenie oferty uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym. Zgodnie z ust. 6 ustalenie prawidłowych stawek podatkowych, zgodnych z obowiązującymi przepisami, należy do wykonawcy.

W odpowiedzi na pytanie jednego z wykonawców o treści: „Czy w przedmiotowym zamówieniu będą miały zastosowanie zapisy art. 83 ust. 1 pkt 26 ustawy o podatku VAT dotyczące dostaw sprzętu komputerowego do placówek oświatowych? Jeżeli odpowiedź brzmi tak, to czy Zamawiający w celu prawidłowego porównania ofert oczekuje od wykonawców zastosowania dla sprzętu komputerowego a) stawki VAT 23%, a następnie dopiero po złożeniu zamówienia, otrzymaniu zaświadczenia i przekazaniu jego kopii do właściwego urzędu skarbowego wystawienia faktury VAT ze skorygowanymi stawkami VAT do 0% w pozycjach, których to dotyczy lub jeśli nastąpi to w późniejszym terminie to wystawienia faktury korygującej w pozycjach, których to dotyczy? b) czy też Zamawiający mając pewność, że takie potwierdzające zaświadczenie zostanie wydane (albo już zostało wydane) oczekuje od Wykonawców zastosowania stawek VAT 0% już na etapie przygotowania oferty?”, Zamawiający wyjaśnił: „Zamawiający informuje, że w niniejszym postępowaniu znajduje zastosowanie art. 83 ust. 1 pkt 26a) ustawy o podatku od towarów i usług dotyczący dostaw sprzętu komputerowego dla placówek oświatowych. Zamawiający będzie dysponował zaświadczeniem organu prowadzącego w tym zakresie.”

W zakresie części I zamówienia wpłynęły cztery oferty, w tym oferta Odwołującego. Odwołujący wyceniając poz. 8 i 16 (karty sieciowe) przyjął stawkę podatku VAT 23%.

Zamawiający pismem z dnia 24 kwietnia 2025 r. zawiadomił wykonawców o wyborze oferty najkorzystniejszej w części I oraz o odrzuceniu ofert, w tym o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Podając podstawę faktyczną Zamawiający wskazał: „Wykonawca wskazał w treści załącznika nr 2 do SWZ – formularza cenowego dla cz. I – nieprawidłową stawkę podatku VAT w poz. 8 i 16 tego formularza – obydwie pozycje dotyczą kart sieciowych. Zgodnie z zał. nr 8 do ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r., poz. 361) zawierającym wykaz towarów, których dostawa jest opodatkowana stawką 0% na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 26 ustawy – a zatem m.in. na rzecz jednostek oświatowych, w warunkach wynikających z tego przepisu, a które obowiązują w niniejszym postępowaniu, co Zamawiający wyjaśniał w odpowiedzi na pytania wykonawców, stawką podatku VAT 0% opodatkowane są urządzenia do transmisji danych cyfrowych. Karta sieciowa jest takim urządzeniem, zaś w ramach obydwu wskazanych poz. formularza cenowego Wykonawca określił VAT w stawce 23% i doliczył go do ceny oferty. Niniejsza okoliczność powoduje powstanie nieusuwalnego błędu w obliczeniu ceny.”

Izba zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba za nieudowodniony uznała zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp przez odrzucenie oferty z

powodu błędu w obliczeniu ceny.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu. Jak wskazuje się jednolicie w doktrynie i orzecznictwie, przyjęcie w ofercie nieprawidłowej stawki podatku VAT, będącego elementem cenotwórczym, jest równoznaczne z błędem w obliczeniu zawartej w ofercie ceny, polegającym na wadliwym doborze przez wykonawcę elementu mającego wpływ na obliczenie wysokości zaoferowanej ceny, chyba że zachodzą okoliczności umożliwiające zakwalifikowanie tego błędu jako omyłki, o której mowa w art. 223 ust. 2 ustawy Pzp i jej poprawienie (por. m.in. wyrok KIO z dnia 22 stycznia 2025 r., sygn. akt KIO4937/24, wyrok Izby z dnia 6 września 2024 r., sygn. akt KIO 2891/24).

W rozpoznawanej sprawie nie było sporne to, że Odwołujący dla poz. 8 i 16 formularza cenowego (karty sieciowe) przyjęli intencjonalnie stawkę VAT 23%. Okoliczność ta stała się podstawą do odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, Zamawiający stanął bowiem na stanowisku, że w przedmiotowym przypadku zastosowanie znajdzie stawka VAT 0%, co wynika z art. 83 ust. 1 pkt 26 ustawy o podatku od towarów i usług oraz załącznika nr 8 do tej ustawy.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 26 lit. a) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 361 ze zm.) stawkę podatku w wysokości 0% stosuje się do dostaw sprzętu komputerowego dla placówek oświatowych, przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 13-15. W art. 83 ust. 13 ustawy o podatku od towarów i usług wskazano, że opodatkowaniu stawką podatku w wysokości 0% podlegają towary wymienione w załączniku nr 8 do ustawy. W myśl ust. 14 pkt 1) dokonujący dostawy, o której mowa w ust. 1 pkt 26, stosuje stawkę podatku 0%, pod warunkiem posiadania stosownego zamówienia potwierdzonego przez organ nadzorujący daną placówkę oświatową, zgodnie z odrębnymi przepisami - w przypadku dostawy, o której mowa w ust. 1 pkt 26 lit. a. Ust. 15 stanowi zaś, że dostawca obowiązany jest przekazać kopię dokumentów, o których mowa w ust. 14, do właściwego urzędu skarbowego. W załączniku nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług „Wykaz towarów, których dostawa jest opodatkowana stawką 0% na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 26 ustawy” wskazano:

1. Jednostki centralne komputerów, serwery, monitory, zestawy komputerów stacjonarnych.
2. Drukarki.
3. Skanery.
4. Urządzenia komputerowe do pism Braille'a (dla osób niewidomych i niedowidzących).
5. Urządzenia do transmisji danych cyfrowych (w tym koncentratory i switchy sieciowe, routery i modemy).

W sprawie nie była sporna kwestia posiadania stosownego zamówienia potwierdzonego przez organ nadzorujący daną placówkę oświatową. Zamawiający odpowiadając na pytania wykonawców potwierdził, że w postępowaniu znajduje zastosowanie art. 83 ust. 1 pkt 26 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług dotyczący dostaw sprzętu komputerowego dla placówek oświatowych, a Zamawiający będzie dysponował zaświadczeniem organu prowadzącego w tym zakresie. Osią sporu pomiędzy Stronami postępowania odwoławczego było to czy karty sieciowe, oferowane w poz. 8 i 16 formularza cenowego, stanowią urządzenia do transmisji danych cyfrowych wskazane w poz. 5 wykazu towarów, których dostawa jest opodatkowana stawką 0% na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 26 ustawy o podatku od towarów i usług, zawartego w załączniku nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług.

W tym zakresie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że Zamawiający nie określił w dokumentach zamówienia stawki VAT, która powinna zostać uwzględniona przez wykonawców w składanych ofertach. Zamawiający wymagał złożenia oferty, w tym formularza cenowego, gdzie w tabeli dla każdego wyszczególnionego tam elementu przedmiotu zamówienia należało podać m.in. cenę jednostkową netto, wartość VAT oraz cenę jednostkową brutto. Wykonawcy w zakresie podatku od towarów i usług sami wypełniali dane w kolumnie „wartość VAT”. Zatem ciężar ustalenia prawidłowej stawki podatku został przerzucony na wykonawców. Okoliczność ta ma istotne znaczenie, gdyż brak określenia stawki podatku VAT przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia powoduje, że ewentualne zastosowanie wadliwej stawki podatku VAT przez wykonawcę nie może być następnie konwalidowane w toku oceny i badania ofert jako omyłka podlegająca poprawieniu w trybie określonym w art. 223 ust. 2 ustawy Pzp, a stwierdzenie nieprawidłowości w tym zakresie winno skutkować odrzuceniem oferty jako zawierającej błąd w obliczeniu ceny. Ponadto, jako że obowiązek określenia prawidłowej stawki podatku spoczywał na wykonawcy, to wykonawca – decydując się na zastosowanie określonej stawki - powinien być w stanie (w razie zaistnienia wątpliwości) wykazać, że zastosowana stawka jest prawidłowa. Izba nie zgodziła się z Odwołującym, że to Zamawiający w postępowaniu odwoławczym powinien wykazać nieprawidłowość zastosowanej przez Odwołującego stawki podatku VAT, np. za pomocą interpretacji podatkowej wydanej w sprawie. Izba stwierdziła, że Zamawiający odrzucając ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp przedstawił konkretną, merytoryczną argumentację, dlatego w poz. 8 i 16 formularza cenowego należało przyjąć stawkę podatku VAT 0%. To rolę Odwołującego, który nie zgadzał się z takim stanowiskiem, było przedstawić

twierdzenia poparte dowodami, które przekonałyby Izbę o niezasadności stanowiska Zamawiającego. Zgodnie bowiem z art. 534 ust. 1 ustawy Pzp strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli Odwołujący twierdził, że karty sieciowe nie stanowią urządzeń do transmisji danych w rozumieniu poz. 5 tabeli zawartej w załączniku nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług, to jego obciążał ciężar dowodu w tym zakresie. Postępowanie odwoławcze oparte jest na zasadzie kontrydiktoryjności, a Izba orzeka wyłącznie w przedmiocie tego, która ze Stron postępowania dowiodła swoich racji, w oparciu o taki stan faktyczny, jaki został przez Strony przedstawiony, zaś wynik postępowania odwoławczego jest zależny przede wszystkim od inicjatywy dowodowej Stron. Postępowanie odwoławcze na gruncie ustawy Pzp ma zatem zasadniczo inny charakter niż np. postępowanie podatkowe, w którym organ podatkowy z urzędu prowadzi postępowanie dowodowe, dążąc do ustalenia prawdy obiektywnej.

Argumentacja prezentowana przez Odwołującego nie była dla Izby przekonująca. Nie budzi wątpliwości Izby fakt, że karta sieciowa służy *stricto* do transmisji danych, a okoliczność, że dla pełnienia swojej funkcji wymaga współpracy z innymi podzespołami (zamontowania w jednostce nadrzędnej), w ocenie Izby nie powoduje sama w sobie, że nie można jej uznać za urządzenie do transmisji danych, a przynajmniej Odwołujący okoliczności takiej nie wykazał. Nie jest Izbie wiadome na podstawie czego Odwołujący dokonał rozróżnienia, zgodnie z którym niezamontowana karta sieciowa nie może być uznana za urządzenie do transmisji danych, z kolei zamontowana już może. Rozróżnienie takie nie wynika z treści załącznika nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług. Odwołujący nie przedstawił w tym zakresie ani wiarygodnych, opartych o praktykę rynkową czy inne źródła informacji, danych, ani dowodów. Nie jest także prawidłowe stanowisko Odwołującego, że skoro w poz. 5 tabeli zawartej w załączniku nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług nie wymieniono wyraźnie kart sieciowych, to oznacza, że nie mogą być one uznane za urządzenia do transmisji danych. Interpretacja taka jest sprzeczna z literalnym brzmieniem poz. 5: „Urządzenia do transmisji danych cyfrowych (w tym koncentratory i switche sieciowe, routery i modemy),” gdzie wymienienie w nawiasie kilku typów urządzeń do transmisji danych ma ewidentnie charakter przykładowy, o czym świadczy użycie sformułowania „w tym”. Izba nie neguje stanowiska Odwołującego, że stawka 0% ma zastosowanie wyłącznie do towarów wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy o podatku od towarów i usług oraz że zasadniczo ustawodawca nie dopuszcza w tym zakresie wyjątków, niemniej Odwołujący nie wykazał, że towary wskazane w poz. 8 i 16 formularza cenowego nie mieszczą się w poz. 5 wykazu zawartego w załączniku nr 8 do ww. ustawy. Podkreślić w szczególności należy, że Odwołujący na poparcie swoich twierdzeń nie złożył żadnych miarodajnych dowodów, podczas gdy - jak wskazano już wcześniej - to jego obciążał obowiązek dowodowy w zakresie wykazania prawidłowości zastosowanej stawki VAT. Przekazana na rozprawie korespondencja mailowa z Krajową Informacją Skarbową nie stanowi dowodu na poparcie twierdzeń Odwołującego. Zawiera ona jedynie informacje ogólne, głównie przywołanie regulacji ustawowych, nie udziela odpowiedzi na zadane przez Odwołującego pytanie dotyczące kart sieciowych. Jakichkolwiek innych dowodów Odwołujący nie złożył.

Za niezasadne Izba uznała także zarzuty naruszenia art. 223 ust. 1 ustawy Pzp przez odstąpienie od wezwania Odwołującego do wyjaśnień w sprawie zastosowanej stawki VAT, co uniemożliwiło przedstawienie argumentów na poparcie stawki 23% oraz naruszenia art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp przez niepoprawienie domniemanego błędu w ofercie, który był możliwy do skorygowania bez istotnych zmian w treści oferty, a różnica w cenie brutto wynosiłaby ok. 200 zł (dwieście złotych) – bez wpływu na ranking złożonych ofert.

Zgodnie z art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w toku badania i oceny ofert zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert oraz przedmiotowych środków dowodowych lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Niedopuszczalne jest prowadzenie między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 187, dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści. Zgodnie zaś z art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp zamawiający poprawia w ofercie inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.

Stanowisko Odwołującego w zakresie zaniechania wezwania go do wyjaśnienia zaoferowanej stawki VAT należy uznać za nieuzasadnione z tego względu, że procedura taka - w świetle art. 223 ust. 1 ustawy Pzp zakazującego prowadzenia negocjacji i dokonywania zmian treści oferty innych niż wskazane w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp - i tak nie mogłaby skutkować zmianą treści oferty Odwołującego, a tylko taka zmiana prowadziłaby do wyeliminowania błędu polegającego na zastosowaniu nieprawidłowej stawki podatku VAT. Ponadto jak słusznie spostrzegł Zamawiający, może on żądać od wykonawców wyjaśnień jeśli poweźmie wątpliwości co do treści oferty, przedmiotowych środków dowodowych lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Jeśli jednak Zamawiający stwierdzi błąd w ofercie (czy to świadczący o niezgodności z warunkami zamówienia czy o błędzie w obliczeniu ceny), który ma charakter niewątpliwy, jednoznaczny, to nie ma obowiązku kierowania do wykonawcy wezwania do wyjaśnień. Nie jest również

zasadne stanowisko Odwołującego dotyczące ewentualnej możliwości poprawienia jego oferty na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Takie działanie można byłoby uznać za prawidłowe wyłącznie w sytuacji, gdyby właściwa do zastosowania stawka podatku VAT została wskazana przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia. Trudno przy tym mówić tu o „omyłce” wykonawcy, skoro zastosował on stawkę VAT 23% intencjonalnie. Nie ma znaczenia także fakt, że niezależnie od zastosowanej stawki VAT oferta Odwołującego byłaby ofertą najkorzystniejszą. Jak wskazano m.in. w wyroku z dnia 24 sierpnia 2023 r., sygn. akt: KIO 2307/23, 2308/23, 2310/23, 2311/23 „fakt, że oferta (...) jest ofertą najkorzystniejszą, pomimo zastosowania przez wykonawcę stawki podstawowej 23% nie może oznaczać zwolnienia wykonawcy z obowiązku prawidłowego zastosowania przepisów podatkowych. Choć przepisy podatkowe nie wiążą negatywnych konsekwencji dla podmiotu, który pomimo możliwości zastosowania stawki preferencyjnej stosuje stawkę podstawową, to jednak nadal mamy do czynienia z nieprawidłowym zastosowaniem przepisów podatkowych. W ocenie Izby, nie można przyjąć, że nieprawidłowe stosowanie przepisów podatkowych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest dopuszczalne.”

Reasumując, Izba uznała, że Odwołujący nie wykazał, aby decyzja o odrzuceniu jego oferty nastąpiła z naruszeniem art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Brak było także podstaw do skierowania do Odwołującego wezwania do wyjaśnień w trybie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, czy poprawienia treści oferty na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Tym samym nie potwierdził się również zarzut naruszenia art. 16 ustawy Pzp przez naruszenie zasad równego traktowania i uczciwej konkurencji polegające na automatycznym odrzuceniu oferty Odwołującego bez próby jej wyjaśnienia lub poprawienia.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie podlega oddaleniu w całości i na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437). Z uwagi na oddalenie odwołania w całości Izba kosztami postępowania obciążyła Odwołującego, zaliczając do kosztów postępowania kwotę 7500 zł uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Izba nie uwzględniła wniosku Zamawiającego o zasądzenie od Odwołującego na jego rzecz kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Zgodnie z § 5 pkt 2 lit. b) ww. rozporządzenia do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, a w okolicznościach, o których mowa odpowiednio w § 7 ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 i 4, § 8 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz § 9 ust. 1 pkt 3 lit. b i pkt 4, koszty uczestnika postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego i wniósł sprzeciw, w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy, obejmujące wynagrodzenie i wydatki jednego pełnomocnika, jednak nieprzekraczające łącznie kwoty 3600 złotych. W świetle ww. przepisu, aby było możliwe zaliczenie do kosztów postępowania kosztów strony muszą one być uzasadnione, a ich wysokość musi zostać określona na podstawie rachunków lub spisu kosztów. Zamawiający nie przedstawił ani żadnych rachunków, faktur lub innych dokumentów prezentujących wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, ani nie złożył spisu kosztów. Tym samym wniosek Zamawiającego – jako nie poparty wymaganymi dokumentami – podlegał oddaleniu.

Przewodnicząca:.....